

Magistritöö eesmärk oli leida, millisel tasemel on Eesti ettevõtetes juurdunud vastutustundliku hankimise põhimõtte kasutamine ja mis on vastutustundliku hankimise kasutamise motivaatorid ja barjäärid ning leida võimalusi vastutustundliku hanke kasutusele võtmise suurendamiseks Eesti ettevõtete tarneahelates.

Vastutustundliku hankimise hindamiseks kasutas autor kvantitatiivset uurimisstrateegiat ning koostas küsitluse, kus palus Eesti tootmisettevõtetel (37 respondenti) hinnata enese ja ettevõtluskeskkonna hoiakuid jätkusuutlikkuse ja keskkonnanahoiakute kohta. Sealjuures palus autor hinnata ka erinevate meetmete mõju jätkusuutlikkuse saavutamisele. Eesti uuringu tulemusi võrreldi teiste riikide analoogsete uuringutega ning töö tulemusena tehti ettepanekuid vastutustundliku hankimise osakaalu suurendamiseks Eesti ettevõtete tarneahelas.

Uuringu tulemusena selgus, et vastutustundliku hankimise juurutamise tase on madal ning põhilisteks barjäärideks on hinnasurve ja huvigruppide (tarbijad, partnerid ja investorid) surve puudumine. Teadmiste ja oskuste taset ning töötajate pühendumust eesmärgi saavutamiseks hindasid ettevõtted piisavaks.

Autor tegi töö tulemusena järgmised ettepanekud:

1. Tarbijate teadlikkuse tõstmine ja seeläbi ettevõtetele avaldatava surve tõstmine oma tarneahelate vastutustundlikemaks muutmiseks.
2. Avalik sektor peab enese ostujõudu kasutama positiivse eesmärgi saavutamiseks ning karmistama ettevõtetele hangetes seatavaid nõudeid, viies sisse muudatused Riigihangete seadusesse, ja ettevõtete auditeerimise abil kontrollida meetmete rakendamist, et vältida korporatiivse rohepesu levikut ja harida ettevõtjaid.
3. Läbipaistvama ja sõltumatu ettevõtete jätkusuutlikkuse, sealhulgas ka vastutustundliku hanketegevuse, hindamissüsteemi loomine Eestis.